

Szekeres Imre

Tisztelt Zsigmond Anna!

VISSZHANG - L. évfolyam 48. szám, 2006. december 1.

Megértem és egyetértek érzéseivel. Megteszek mindent, hogy a magyar nemzet szembenézzen további feldolgozást is igénylő múltjával. Azzal, hogy hogyan és kik segítségével semmisítették meg a vidéki magyar zsidóságot, a munkaszolgálat rémségével, a budapesti zsidóság tragikus sorsával. Ezért kezdeményeztem történészek, jogászok párbeszédét a Horthy-korszak tisztjeiről, köztük Kisbarnakiról.

Ön írásában ([Rehabilitálás](#), *ÉS*, 2006/47.) azt sejteti, hogy azonosulok a Szálasi-rezsim bármely szereplőjével. Én nemcsak a Szálasi-, hanem a Horthy-rendszerrel sem vállalom közösséget. Magánemberként, valamint politikusként, a Magyar Szocialista Párt egyik vezetőjeként határozottan elhatárolódom a Szálasi-rendszerrel és a Kisbarnakit vezérezredessé kinevező Horthy-rendszerrel is. Mint ahogy mindent megteszek a ma jelentkező szélsőjobb oldali jelenségek ellen is.

Nem felel meg a valóságnak, hogy én kezdeményeztem Kisbarnaki rehabilitációját. Györgyi Kálmán legfőbb ügyész 1998. október 13-án nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Legfelsőbb Bírósághoz. A Solt Pál által vezetett testület 1998. december 7-én hatályon kívül helyezte a Népbíróság 1950-es ítéletét, ezzel utat nyitott a katonai rendfokozat visszaállításának. A rendfokozat posztumusz helyreállítására vonatkozó előterjesztést a Honvéd Hagyományőrző Egyesület nyújtotta be 2005-ben. A Rehabilitációs Bizottság a levéltári dokumentumok és szakértők véleménye alapján 2006. július 5-i ülésén egyhangú szavazással támogatta a rendfokozat visszaállítását, majd a jogszabálynak megfelelően felterjesztette a köztársasági elnöknek történő továbbítás érdekében a honvédelmi miniszternek.

Néhány napos miniszterként vizsgálatot kezdeményeztem, amely megállapította, hogy a miniszter köteles a javaslatot a köztársasági elnöknek továbbítani. Ezt tettem. Egyben elrendeltem a katonai rendfokozat visszaállítását szabályozó folyamat felülvizsgálatát, és kezdeményezni fogom az erre vonatkozó jogszabályok megváltoztatását.

Egy magánember megteheti, hogy az érzelmei szerint ítélkezzen, de egy miniszternek a jogot kell követnie, még akkor is, ha esetleg nem ért azzal egyet. Ha megengednénk, hogy a jogot az érzelmek irányítsák, akkor megszűnne a jogbiztonság, a demokrácia. A múltat feltáró párbeszéd akkor lesz hiteles, ha - legalább ma - betartjuk a törvényeket.

Tisztelettel:

Szekeres Imre